

**Svend Jakobsen:** De to lovforslag, vi her har til første behandling, er jo de to sidste af de samlede boligforslag, som fremsættes af boligministeren med henblik på at løse boligproblemerne på længere sigt.

Jeg skal først gøre nogle bemærkninger til lovforslag om indeksregulerede lån til almennyttigt byggeri.

Det er jo ikke nogen ny tanke, der søges omsat i praktisk lovgivning gennem det lovforslag, vi har til behandling. Tværtimod er spørgsmålet om indeksregulerede finansieringsformer undersøgt i betænkninger i såvel 1955 som i 1966. Og i rapporten: „Boligmarkedet og boligbyggeriet. Problemer og perspektiver“, der blev fremlagt af det økonomiske råds formandskab i 1970, blev spørgsmålet diskuteret.

Endelig kan jeg tilføje, at de indeksregulerede låneformer har været hovedemnet i de drøftelser, der vinteren igennem har fundet sted i boligudvalget. Det betyder imidlertid ikke, at vi klart og præcist kan forudse konsekvenserne af indførelse af indeksregulerede lån. Det er et helt nyt princip, der føres ind i boligfinansieringen, og alle beregninger af konsekvenserne, beregninger af reaktioner hos lejere og bygherrer og långivere må nødvendigvis bygge på opstillede forudsætninger. Det er ikke mindst på denne baggrund, man skal se socialdemokratiets ønske om at begrænse ordningen til områder, hvor der er fuldt indseende med dens forløb i indkørsperioden. Men vi afviser ikke, at ordningen senere kan udvides, tværtimod. Vi afviser heller ikke, at gældsbeviserne en dag vil kunne omsættes på det frie marked, hvis det skulle vise sig, at profetierne om de indeksregulerede gældsbevisers succes slår til.

Vi står i en situation, hvor det offentlige subsidier til boligsektoren skal begrænses. Det har 4 af folketingets partier i hvert fald givet tilslutning til. Vi står samtidig i en situation, hvor huslejen i den almennyttige sektor vokser meget stærkt fra indflytningstidspunktet og 10 til 12 år frem, hyppigt en stigning på over 100 pct. Vi kan med de indeksregulerede lån gribe ind over for begge disse problemer samtidig. Rentesikringsordningen er jo et tilskud, et statstilskud, som ikke senere skal tilbagebetales. Dette tilskud vil falde bort ved dette forslags gennemførelse. Ved de indeksregule-

rede lån skal lejerne betale, den fulde låneydelse, men starter med en lav udgangsleje, en leje, der stiger i takt med reguleringspristallet, altså med prisudviklingen i samfundet, hvilket giver væsentlig lavere stigningstakt end den nuværende rentesikringsordning.

Om forslaget nærmere indhold skal jeg udtrykke tilfredshed med, at vi med bestemmelsen om en fast årlig ydelse på 4 pct. kommer bort fra den situation, at mere eller mindre tilfældige kursudsving skal være bestemmende for en boligs husleje i al fremtid.

Ud over de argumenter, som boligministeren i bemærkningerne har anført om valget af reguleringspristallet som grundlag for indeksreguleringen, vil jeg tilføje, at långiverne formentlig vil betragte reguleringspristallet som en mere relevant faktor for opretholdelse af købekraften end byggeindkomsten, der tidligere er indgået i drøftelserne som muligt reguleringsgrundlag.

Boligministeren har i bemærkningerne til lovforslagets § 6 anført, at ministeren i samråd med Nationalbanken nærmere skal fastlægge vilkårene for statens garantistillelse. Det kan jeg give tilslutning til, men jeg tror, vi har behov for enten her eller i udvalget at få en nærmere præcisering af, hvorledes ministeren fortolker garantibestemmelsen, herunder — jeg citerer fra bemærkningerne side 8 —

„at sikre afsætningen af de omhandlede gældsbeviser på vilkår, der harmonerer med vilkårene for de af landsbyggefonden til byggeriet ydede lån.“

Jeg tror, vi får behov for en nærmere drøftelse af fortolkningen af disse ting.

Det er oplagt, at indførelsen af indeksreguleret belåning vil skabe vanskeligheder for en række boliger, der er finansieret under de sidste års rekordhøje rente. Det er derfor også en sag, der har været fremme i de drøftelser, vi forudgående har haft i boligudvalget, og jeg hilser med tilfredshed, at boligministeren er opmærksom på dette problem og reserverer sig midler til at løse de problemer, som måtte opstå.

Jeg skal ikke her ved første behandling gå nærmere i detaljer. Vi ser fra mit partis side positivt på det fremsatte forslag. Det tager sigte dels på at løse et boligpolitisk problem, dels på at medvirke til reduktion af den